

El Viure aventures d'Oriol: Amistats Inesperades a la Selva

By litlab with ChatGPT

Capítol 1: A la recerca de l'amistat

Un bon dia, l'Oriol va decidir sortir de la seva petita casa de bambú a la selva tropical. "Hauré de buscar nous amics avui!", va dir-se animat.

Esbocant un somriure al seu reflecteix a l'aigua del riu, l'Oriol va empènyer la porta de canya i va començar el seu recorregut. La selva estava plena de colors vibrants i alegres, i plena de sons vitals sobtats, que li deien a l'Oriol: "Rectifica i es que tu ets al lloc correcte!".

Camí avall, va veure un cocodril amb ulleres de sol que prenia el sol en una roca.

"Bon dia, cocodril!" va cridar enèrgicament l'Oriol. El cocodril va aixecar les seves ulleres de sol i després de mirar-lo, va respondre: "Dia, petit".

L'Oriol, amb el seu cor gran i amable, no es va sentir intimidat. "T'agradaria jugar amb mi avui?" Va preguntar amb esperança.

El cocodril es va riure amb força, "Oh, Oriol, sou tan petitet que us podria trepitjar! Però, estic segur que trobareu un amic que sigui de la vostra mida".

Tots dos van riure i, tot i que la primera proposta d'amistat de l'Oriol no havia estat reeixida, es va sentir més decidit que mai a continuar el seu viatge.

La primera lliçó d'Oriol a la selva, fou que l'altura no defineix una amistat. De cap manera es va sentir trist ni desanimat. Molt pel contrari, l'Oriol se sentia animat i emocionat per continuar la seva cerca d'amistat a la immensa i colorida selva.

Abans de continuar, l'Oriol va saludar el cocodril amb un somriure gran, tot demostrant que malgrat les diferències, tots podem ser amics. En aquest camí cap a la recerca d'amistats inesperades, l'Oriol tenia molt

clar que l'aventura acabava de començar.

